

jeg har at varetage paa dette Omraade, kan jeg fatte mig kort, efter at det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), der til daglig lever og virker i disse Egne, har udtalt sig saa udførligt. Han har ogsaa baade mere Myndighed og mere Indsigt i disse lokale Spørgsmaal end jeg. Dog vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til et Par ærede Medlemmer, blandt andre det ærede Medlem fra Bræstrup (Mikkelsen), som vilde give det Udseende af, at det kun var en spinkel Tilslutning, der var fremkommet til Forslaget om en Bane fra Horsens over Rask Mølle til Ejstrup. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i denne Udtalelse, hvilket bedst bevises ved, at alle de interesserede Kommuner har tegnet sig for meget store Beløb. Jeg har allerede nævnt de Summer, de har tegnet sig for, og skal ikke gentage dem. Disse Kommuner havde dog neppe villet paatage sig store Udgifter, hvis det ikke var deres oprigtige Ønske at faa denne Bane gennemført. For øvrigt har der ikke — og jeg takker det ærede Medlem derfor — været rettet nogen væsentlig Indvending mod denne Bane, heller ikke af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), som dog vovede sig længst frem i Retning af et Angreb paa denne Bane. For øvrigt var han paa en Maade afskaaren fra at angribe den, idet han i 1908 har været Medforslagsstiller for en Bane, der skulde gaa fra Rask Mølle til Ejstrup, om end der er den Mærkelighed, at medens det ærede Medlem stod som Medforslagsstiller ved anden Behandling, kan jeg ikke finde hans Navn under Ændringsforslaget ved tredje Behandling, men da der kun var 4—5 Dage mellem de to Behandlinger, er det næsten utænkeligt, at han skulde have omvendt sig med en saadan Hurtighed.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at med Hensyn til Spørgsmaalet om en Forlængelse af Horsens—Tørring-Banen har han ingen Grund til at rette Bebrejdelser mod mig. Jeg har erklæret, at jeg er villig til at støtte ham, for saa vidt han vil arbejde for, at den bliver forlænget paa den Maade, som er bestemt i Loven af 1908. Det er ogsaa den eneste naturlige Forlængelse. Jeg er ogsaa villig til at støtte et Forslag om at forlænge Horsens—Bryrup-Banen, men jeg mener, at den bedste Maade at gøre dette paa vilde være at føre Banen fra Bryrup til Silkeborg. Naar det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) mente, at Horsens—Tørring-Banens Forlængelse til Ejstrup

burde udskydes, indtil den kunde udføres samtidig med Horsens—Bryrup-Banens Forlængelse, kan jeg naturligvis være enig med det ærede Medlem i Ønskeligheden heraf, men en saadan Løsning vil afhænge af, om de interesserede Parter kan blive enige herom indenfor en rimelig Tid, og jeg vil give det ærede Medlem fra Silkeborg, der er en meget stor Bypatriot, det gode Raad at søge at fremskynde Forhandlingerne om denne Bane i disse Egne, saa at man kunde faa en Afgørelse i en meget nær Fremtid.

Forskellige ærede Medlemmer har været meget virksomme i Retning af at kræve, at Horsens skulde betale baade til den ene og den anden Side, og jeg maa sige, at det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) var saare medgørlig i saa Henseende, han gav med en rund Haand til alle Sider. Men naar det ærede Medlem fra Skanderborg (R. Rasmussen) udtalte, at Horsens By selvfølgelig maatte give et forholdsvist lige saa stort Tilskud til en Bane over Horsens—Bryrup og videre som til en Horsens—Tørring-Bane, tager det ærede Medlem dog vistnok Munden lovlig fuld. Fordi Horsens By betaler 100 Kr. for at faa sig en ny Klædning ude i Ejstrup, er det dog ikke sikkert, at den skal betale 100 Kr. for at faa en Kasket i Silkeborg.

Slengerik: Jeg vil gerne udtale et fromt og velment Ønske for det fremsatte Jernbanelovforslag. Særlig vil jeg ønske alt godt for Forslaget om Anlæg af en Bane fra Skern over Videbæk til Skive. Det er ikke, fordi jeg har noget som helst imod de andre Forslag, jeg fremhæver denne Bane, de andre Forslag vil jeg ogsaa gerne se fremmet. Jeg er, om jeg saa maa sige, en ren Hund efter Jernbaner. Jeg anser det for en udmærket Ting for et Land, at der bliver bygget mange Jernbaner i det. Jeg ser ikke forretningsmæssigt paa denne Sag og deler ikke den Opfattelse, som enkelte Talere har fremsat. Jeg ser ikke saaledes paa Sagen, at Staten, naar der er Tale om at anlægge en Statsbane, skal spørge: Er det en Bane, som straks vil give Udbytte? Er det en Bane, som hurtigt vil betale sig? Jeg tror ikke, man skal se saaledes paa denne Ting, og man har heller ikke set saaledes paa den før. Staten har anlagt Baner, der i mange Aar ikke betalte sig. Jeg tænker ikke her paa jyske Eksempler, men jeg skal nævne en Bane som den sjællandske Kystbane, der var Statsbaner-